

[Erik Eriksen.]

bringe en almindelig afspænding i den internationale politik. FN har endnu en gang vist sig at være et velegnet forum til forhandling om konflikter, i hvilke man måske tør sige at stormagternes interesser er mere skundære. Vi så dette i krisen omkring det mellemste østen, men lige så klart har vi måttet erkende, at FN i dag er for svag til at spille den afgørende rolle i stridigheder mellem stormagter.

Dansk udenrigspolitik får da i denne forbindelse en dobbelt opgave. For det første må vi søge at styrke FN's evne til at gribe ind i de mindre staters konflikter. Jeg er her enig i bestræbelserne for at anvende særlige FN-styrker. Sådanne styrker vil naturligvis have størst betydning, såfremt der findes permanente kontingenter. For det andet må Danmark inden for de internationale organisationer virke for afspænding mellem stormagterne. Det siger sig selv, at Danmarks rolle her må være beskeden, men vi bør ikke glemme, at en lang række mindre stater har de samme interesser som vi. Det kan naturligvis i denne forbindelse understreges, at Danmark gennem sin deltagelse i NATO yder et ikke uvæsentligt bidrag til fredens bevarelse. Vi må imidlertid stadig være opmærksom på, at NATO ikke virker efter sin hensigt ved blot at koncentrere sig om forsvarsmæssige problemer. Jeg tror fortsat på, at de internationale bestræbelser for nedrustning og sikkerhed mod overraskelsesangreb er af overordentlig stor betydning. Jeg er enig i, at den senere tids ekspertdrøftelser på dette område trods alt kan begrunde en vis optimisme.

De slesvig-holstenske landdagsvalg for 3 uger siden kom jo som en betydningsfuld bekræftelse til alle, der gennem årene har fulgt Sydslesvigs danskhed. Allerede sommerens årsmøder var præget af grøden i det danske arbejde, og den valgkamp, vi var vidne til, understregede det. Og jeg vil gerne give udtryk for, at jeg hører til dem, der tror, at det har haft sin særlige betyd-

ning, at man i højere grad end tidligere inddrager de unge i det aktive arbejde. Trods de forholdsvist mange flygtninge i landsdelen og den betydelige udvandring af dansksindede oplevede Sydslesvigs Vælgerforening ved landdagsvalget sin første fremgang siden 1947. Det må vel så nu stå klart for de ansvarlige både i Kiel og i Bonn, at de dansksindede også fremtidig vil være en faktor af betydning og allerede derfor har krav på en rimelig hensyntagen. Jeg kan fra venstre tilsiige, at vi som hidtil vil yde varm støtte til vore landsmænd syd for grænsen.

I åbningstalen for et års tid siden bebudede den højtærede statsminister snarlig fremsættelse af et forslag til en ny forsvarsordning. Det kom ikke. Til gengæld er løftet gentaget i den åbningstale, som indgår i debatten i dag. Men endnu foreligger der intet som helst til klargørelse af den ny forsvarsordnings indhold. Oppositionen måtte naturligvis have sine tvivl om det rigtige i efter valget at genindtræde i forsvarsudvalget. Vi gjorde det, men vi er da også blevet skuffet. De lukkede døre og regeringens egne indbyrdes vanskeligheder i denne sag tjener ikke forsvarrets saglige interesser. Med den behandling, forsvarsspørgsmålet er genstand for, løftes det ikke op i det saglige plan. Vi har derfor med beklagelse fulgt hensmuldringen af den før valget opnåede enighed mellem socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti om hovedtrækkene i en ny forsvarsordning. Der er ikke i den forløbne tid fra regeringens side fremsat noget konstruktivt bidrag til en afklaring af forsvarsproblemerne. Selv har jeg i sommerens løb søgt at yde et bidrag til en positiv løsning. Jeg har været inde på, at man i forbindelse med en frivillig eftertjeneste på f. eks. et par måneder ad gangen kunne blive i stand til at nedsætte den tvungne tjenestetid, naturligvis forudsat at der blev ydet et rimeligt økonomisk vederlag til de menige, som efter endt uddannelse påtog sig denne frivillige eftertjeneste. Det er